

Precist, humoristiskt och hjärtligt

11 april 2005 kl 05:30 , uppdaterad: 12 oktober 2007 kl 01:36

BARNBÖCKER **MORRIS BADAR**

Olsson, Lotto

Förlag: Bonnier Carlsen Övrigt: Bilderbok | | Ill: Maria Jönsson

Hundvalpen Morris har i fyra bilderböcker av Lotta Olsson och Maria Jönsson ätit en strumpa, passat huset, väckt matte och sprungit på Stora Ängen. I den nya bilderboken, Morris badar, är det som titeln avslöjar dags att bada. Liksom så många andra hundvalpar tycker Morris inte om att göra just detta. En sommardag tar dock matte med honom på en promenad ner till sjön, och där sätts denna motvilja på spel. Matte går ut i sjön och ropar på Morris, men han står kvar på stranden. Mer och mer av matte försvinner under vattenytan, och till slut doppar hon huvudet och försvinner helt. ”Då hinner inte Morris tänka att han inte vill, att han inte alls tycker om att bada. Han bara rusar rakt ut.” På detta uppslag illustreras mattes frånvaro med en bild där inget annat än den grönblåa vattenytan finns återgiven. Bilden förmedlar effektivt Morris rädsla när matte försvinner, och vi känner starkt med Morris när fasan driver ut honom i det våta.

Naturligtvis dyker mattes huvud upp igen när Morris väl har rusat ut i vattnet. ”Men då är det redan för sent. Morris badar.” Så börjar han simma, uppmuntrad av Matte, och upptäcker att det går riktigt bra. När han kommer upp ur vattnet skuttar han runt och får pälsen full med sand och skräp. Matte säger att han måste bada igen när han kommer hem och genom slutreplikens men ”det gör ingenting” förstår vi att Morris nu har övervunnit sin ovilja.

Det varma och kärleksfulla förhållandet mellan Morris och matte, liksom rädslan för att matte ska försvinna, har successivt utkristalliserats som övergripande teman i Morrishöckerna. I ”Morris på Stora Ängen” (2004) blir Morris till exempel ”fullständigt kall i hela kroppen” när han vänder sig om och upptäcker att matte inte är där.

I takt med att dessa teman har utvecklats har vi också fått se mer och mer av matte. I ”Morris och strumpan” (2002) och ”Morris passar huset” (2002) är hon med i texten, men inte på bilderna. I ”Morris på morgonen” (2003)

skymtar vi henne under täcket och i ”Morris på Stora Ängen” får vi se hennes ben. I ”Morris badar” kan vi dock för första gången se hela mattes ryggtavla. Detta torde vara ett led i den övergripande tematikens

utveckling.

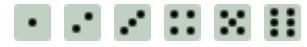
Bandet mellan matte och Morris är också överförbart på barn och förälder, vilket gör det till en passande tematik för de yngsta. Säg det barn som inte någon gång har varit rädd för att tappa bort mamma eller pappa. Böckerna om Morris är några av de mysigaste bilderböcker som jag har hemma i bokhyllan. Förlaget beskriver honom som "världens gulligaste hundvalp" och det är frågan om de inte har rätt i det. Jag finner honom helt oemotståndlig. Han är så charmigt tecknad med den stora vita nosen, valppälsen som står åt alla håll och ögonen som bara är små svarta prickar men ändå förmår förmedla känslor. Både texten och bilderna är enkla men precisa, humoristiska men hjärtliga.

Jag hoppas innerligt att författare och illustratör har många, många uppslag till framtida Morrisböcker!

Läsarnas snittbetyg

0 betyg med 0 i snitt

Sätt ditt eget betyg:



Klicka på tärningen!

